

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ

Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Την περασμένη Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου 2024, στις 5 το πρωί, η κατάληψη Παπουτσαδικο εκκενώθηκε από πλήθος αστυνομικών δυνάμεων (ΜΑΤ, ΟΠΚΕ, ΔΕΛΤΑ, ΔΙΑΣ) που ήταν συγκεντρωμένο έξω από τον προαναφερόμενο χώρο μαζί με ιδιοκτήτριες του κτιρίου.

Η κατάληψη αυτή από το 2011, εδώ και 13 χρόνια δηλαδή, προσφέρει στέγη σε συλλογικά εγχειρήματα (όπως η λειτουργία δανειστικής βιβλιοθήκης, βιβλιοπωλείου κινηματικών εκδόσεων, συλλογικής κουζίνας κ.α.), όχι μόνο των ανθρώπων που τη διαχειρίζονται, αλλά και γενικότερα των κατοίκων της περιοχής του Χαϊδαρίου που την έχουν αγκαλιάσει.

Παρουσιάζει δε, μεγάλο εύρος δράσεων, καθώς από τη συνέλευση της κατάληψης και από τις επί μέρους ομάδες που τη στελεχώνουν, έχουν οργανωθεί συλλογές ειδών πρώτης ανάγκης για μετανάστες, συναυλίες για την κάλυψη δικαστικών εξόδων κοινωνικά περιθωριοποιημένων ατόμων, θεατρικές παραστάσεις, πολιτικές παρεμβάσεις, διαδηλώσεις, διοργάνωση μαθημάτων, κ.ο.κ.

Βρίσκεται έμπρακτα στο πλευρό των απανταχού θιγόμενων απ' την διαρκώς επιδεινούμενη οικονομική κρίση στην οποία οδηγεί η επέλαση του καπιταλισμού, των προσφύγων και γενικότερα των κοινωνικά αποκλεισμένων ομάδων κι αποτελεί ισχυρό πυρήνα αντίστασης της περιοχής στον συνεχώς αυξανόμενο σεξισμό κι εκφασισμό.

Τα μέλη της κατάληψης, επιπλέον, ασχολούνται ενεργά και με τα θέματα που απασχολούν τα άτομα με ψυχιατρική εμπειρία, ενημερώνουν την τοπική κοινότητα για τα τεκταινόμενα κι έχουν αγαστή συνεργασία με την Πρωτοβουλία 'Ψ' από το 2015, χρονιά κατά την οποία διοργάνωσαν πολύ μεγάλη διαδήλωση για τους θανάτους των τριών καθηλωμένων νοσηλευομένων στο Δαφνί.

Σ' αυτό το πλαίσιο στήριζαν ποικιλοτρόπως κάθε μας κινητοποίηση, διοργάνωναν ενημερωτικές συζητήσεις στο χώρο τους και συνέδραμαν ουσιαστικά τις προσπάθειές μας τόσο με την παρουσία τους όσο και με τις πράξεις τους.

Προχώρησαν, μάλιστα, στην κυκλοφορία της ταινίας: «Ο λόγος των τρελών» (το 2016), καθώς και στην έκδοση των ποιημάτων του Γιώργου Κοκκινίδη (με τον τίτλο «Κάνε τον ήλιο να κλάψει», το 2019), τρανά παραδείγματα και τα δύο του ουσιαστικού τους ενδιαφέροντος για τα της ψυχικής υγείας.

Οι επιθέσεις σε δημόσιους αυτοοργανωμένους από τα “κάτω” χώρους, που παλεύουν ενάντια στην εμπορευματοποίηση και τον ατομικισμό με κοινό πρόταγμα την αλληλεγγύη και τη συμπερίληψη, δε μας είναι άγνωστες φυσικά, αλλά κι εμείς δε θα σταματήσουμε να στηρίζουμε με τη σειρά μας, εγχειρήματα που προσφέρουν μια σπουδαία εναλλακτική οικοδόμησης σχέσεων αλληλεγγύης, μιαν ανάσα ελευθερίας. Γιατί όπως έγραψαν κάποτε μέλη της κατάληψης:

« (...) αν υπάρχει “φάρμακο” και “θεραπεία” για την αρρώστια αυτή... της τρέλας... Δεν είναι το παλιό αλοπερντίν, δεν είναι κάποιο αντιψυχωσικό, δεν είναι μια χημική ουσία που μπλοκάρει νευρώνες του εγκεφάλου μας... Δεν είναι οι ιμάντες στα κρεβάτια, ούτε οι κάμερες για παρακολούθηση... Δεν είναι...

Αν υπάρχει θεραπεία, τούτη είναι μόνο οι σχέσεις μας.
Σχέσεις εμπιστοσύνης, σχέσεις αληθινές, σχέσεις κατανόησης.
Αν υπάρχει θεραπεία, η ελευθερία είναι...

Στον πόλεμο των “λογικών” αυτού του κόσμου
εμείς έχουμε διαλέξει πλευρά.
Αυτή των “τρελών”».

Για όλους αυτούς τους λόγους έχουμε διαλέξει κι εμείς πλευρά, θεωρούμε απαράδεκτη την εκκένωση της προαναφερόμενης κατάληψης και στηρίζουμε το σημερινό [σ.σ.: 12/9/24] κάλεσμα της Συνέλευσής της για μικροφωνική συγκέντρωση στις 19.00, στο Αίθριο (Καραϊσκάκη και Π. Μελά).

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ